

νισμόν του. Οὐχ ἥττον μετὰ ταῦτα θέλων νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ αὐτόματόν του δὲν ἦτο ἀγυρτία, ἐδημοσίευσε βιβλίον ἐπιγραφόμενον «ὁ μηχανισμὸς τοῦ λόγου καὶ περιγραφὴ μηχανῆς λαλούσης, μετὰ εἰκοσι καὶ ἑπτὰ πινάκων» ἐκ 456 σελίδων.

Ταῦτα ἐν συντόμῳ εἶνε τὰ περιεργότατα τῶν αὐτομάτων. Τὴν σήμερον κατασκευάζουσιν αὐτόματα μόνον οἱ κάτοικοι τῆς Γαλλικῆς Ἑλβετίας καὶ τοῦ Μέλανος Ἀδσους, ἀλλὰ μικρά τινα, οἷον πτηνὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ὅποια εὐρίσκει τις ἀφθονα καὶ ποικίλα καὶ ἐν τοῖς ἐμπορικοῖς καταστήμασι τῶν Ἀθηνῶν.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Παῦλος Καλλιγᾶς

Ἡ πρόσφατος ἐκλογὴ τοῦ κ. Π. Καλλιγᾶ ὡς διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καθιστᾷ αὐτόν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὴν μᾶλλον ἰσως ἐνδιαφερόμεσαν ἐκ τῶν συγχρόνων παρ' ἡμῖν προσωπικοτήτων καὶ συγκεντρώνει ἐπ' αὐτοῦ τὴν κοινὴν προσοχὴν. Πράγματι ὅμως, κυρίως, ἡ προσοχὴ αὐτὴ οὐδέποτε κατέλειπεν αὐτόν, διότι ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ δὲν εἶνε ἢ ἡ ἐπίστεψις μακροῦ σταδίου ἐξόχως διανυθέντος καὶ ἡ ἀξία συμπληρώσεως ζωῆς, ἀπὸ τῆς ἀκροτάτης νεότητος μέχρι τοῦ ἐπερχομένου ἥδη γήρατος — καὶ δὲν ἐννοοῦμεν νὰ μᾶς κρατήσῃ κακίαν ὁ κ. Καλλιγᾶς, διότι τοῦ διαμψιδουμένου τὴν νεανικότητα, ἢν μετὰ τῆς χάριτος καὶ ὁμοιοληθείας ὑποδύεται ἀκόμῃ — ἀναλωθείσης ἐν ποικίλῃ καὶ ἐργασίᾳ καὶ δράσει καὶ σκέψῃ ἐπ' ἑθνικῇ ὠφελείᾳ. Διότι ὀλίγοι στοὶ βεβαίως θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιδείξωσιν ἐν τῇ συγχρόνῳ Ἑλλάδι παράδειγμα βίου οὕτω λαμπρῶς πληρωθέντος καὶ χρησίμου εἰς τὴν πατρίδα ἀποδόντος, οἷον τὸ τοῦ εὐφυστάτου καὶ ἀριστα κατηρητισμένου νεαροῦ συγγραφέως, τοῦ ἐν ὠρίμῳ ἡλικίᾳ δοδαροῦ ἅμα καὶ πρωτοτύπου νομοδιδασκάλου, τοῦ κατόπιν ζωηροτάτου καὶ ἰδιορρύθμου πολιτευομένου καὶ ῥήτορος, τοῦ δεξιωτάτου χρηματιστοῦ, τοῦ τελείου ἀνθρώπου τοῦ κόσμου, τοῦ βαθύνου οἰκονομολόγου καὶ συζητητοῦ, τοῦ ἀνεξαντλήτου καὶ λυσσαλέου εὐφυολόγου — μέχρι τοῦ νὰ γράφῃ πρὸ ὀλίγων ἀκόμῃ ἐτῶν, πρεσβύτης πλέον, ἐπιστολὰς πρὸς σατυρικὴν ἐφημερίδα, διαγωνιζόμενος πρὸς δεκαοκταετῆς δημοσιογράφους ἐπὶ δεινότητι σκωμμάτων καὶ λογοπαιγνίων — οἷος ὑπῆρξεν ὁ κ. Καλλιγᾶς.

Ἀποξήρασις Κωπαΐδος

Ἐκ τῶν δημοσιευομένων σήμερον δύο εἰκόνων ἡ μὲν μεγαλυντέρα παριστᾷ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν, τὸν παρελθόντα μῆνα, διανοιχθέντος τοῦ φράγματος ἔρρευσαν τὰ ὕδατα τῆς Κωπαΐδος διὰ τῆς σήραγος τοῦ ὅρους Πύρου εἰς τὴν λίμνην Ὑλικήν. Ἡ δὲ μικροτέρα παριστᾷ τὴν λίμνην Ὑλικήν ἡ γραφικωτάτη αὕτη λίμνη περικλείεται ὑπὸ βραχιδῶν βουνῶν ἀποτελούντων λεκάνην ἀκανονίστου σχήματος διὰ τῶν ποικίλων κολπώσεων καὶ πολυσχιδῶν ὀχθῶν τῆς εἶνε δὲ πολὺ χα-

μηλοτέρα τῆς Κωπαΐδος, ἔχουσα ὕψος 50 μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, καὶ συγκοινωνεῖ διὰ τεχνητοῦ χάνδακος μετὰ τῆς Παραλίμνης, κατὰ πολὺν μικροτέρας, ἥτις διὰ σήραγος ἄλλης ἐκβάλλει εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον παρὰ τὴν Ἀνθηδόνα. Αἱ δύο δὲ αὗται μικρότεροι λίμναι θὰ χρησιμοποιοῦνται καὶ ὡς δεξαμεναὶ πρὸς ἄρδουσιν τῶν γαιῶν αὐτῆς ταύτης τῆς Κωπαΐδος. Διὰ τοῦτο τὰ ὕδατα δὲν θὰ χυθῶσιν ὅλα διὰ μιᾶς εἰς τὴν θάλασσαν. Οὕτω δὲ τὰ ὕδατα τῆς Ὑλικῆς θὰ ὑψωθῶσι κατὰ 30 περίπου μέτρα.

Ἡ νέα μεγάλη Ἀγγλικὴ ἐταιρεία, εἰς ἣν ἀπὸ τοῦ 1887 ἐξεχώρησε πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ ἔργα αὐτῆς ἡ Γαλλικὴ, συμπληροῖ μετὰ ταχύτητος τὰς ἐργασίας τῆς προκατόχου ἐπὶ τῶν αὐτῶν σχεδίων. Διευθυντὴς δὲ αὐτῆς εἶνε ὁ κ. Ρῆ. Διατηρεῖ δὲ ἐν Θήβαις ἡ Ἐταιρεία γραφεῖον, οὗ προϊστάμενος εἶνε ὁ κ. Μίνως Μπογιατζόγλου, βουλευτὴς Κυκλάδων, γραμματεὺς δὲ ὁ κ. Μ. Ρωσσέτος καὶ ταμίας ὁ κ. Καμπάνης.

Ἰωάννης Γ. Ἰωάννου

Εἷς τῶν ἐπιφανῶν ἱατρῶν τῆς πρωτευούσης, ὁ Ἰωάννης Γ. Ἰωάννου, ἐγεννήθη ἐν Τρικκάλοις τῆς Κορινθίας τὸ ἔτος 1835. Σπουδᾶσας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Παρίσις καὶ Μονάχῳ ἐπεδόθη ἰδίᾳ εἰς τὴν χημεῖαν. Ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Ἑσπερίας ἐγένετο ὑψηλῆς τῆς χημεῖας, ἢν καὶ ἐδίδαξε καρποφόρως, ἐκδοὺς καὶ διάφορα ἔργα. Ἀλλὰ κατόπιν προτιμήσας τὴν ἐνάσκησιν τοῦ φιλανθρώπου ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος, τὰ μάλιστα νηδοκίμους, γενόμενος εἰς τῶν ἐπιφανῶν ἱατρῶν τῆς πρωτευούσης. Νέος ἔτι, τὸ 1865, ἐκτεθεὶς ὡς ὑποψήφιος βουλευτῆς Κορινθίας, ἐξελέγη πανδύμως καὶ ἐτάχθη ὑπὸ τὴν πολιτικὴν μερίδα τοῦ ἀειμνήστου Δεληγεώργη, ὡσαύτως δὲ καὶ τῷ 1872. Καὶ κατὰ τὰς προδεχεῖς δὲ βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐμελέτα νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα, ἀλλ' ἐματαιώσε τὸν φιλόπατριν αὐτοῦ σκοπὸν ὁ αἰφνίδιος θάνατος, καταλαβὼν αὐτόν ἐν Τεργέστῃ ἐπανερχόμενον εἰς τὴν πατρίδα ἐκ τῆς Ἑσπερίας, ὅπου εἶχε μεταβῆ χάριν τῆς πασχούσης ὑγείας του. Τὸ φιλόπατρι καὶ τὸ φιλόμουσον τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς μαρτυρεῖ πλὴν ἄλλων καὶ τὸ ἐν Ἐυλοκάστρῳ ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθὲν καὶ συντηρούμενον ὀχολεῖον, εἰς ὃ ἐδαπάνησε πλέον τῶν 80,000 δραχμῶν. Τὸ αὐτὸ δὲ ἐπικυροῖ καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ, δι' ἣς ἅπαντα ἡ περιουσία του, μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του, παραγγέλλει ὅπως διατεθῇ εἰς ἀγαθοεργὰ ἔργα.

Καλλιόπη Σαγιᾶ

Ὡς γνωστὸν ἡ μαθήτρια, ἡ καθ' ὅλον τὸν ἐν τῷ Ἀρσακείῳ μαθητικὸν βίον τῆς ἀριστεύσασα καὶ διακριθεῖσα ἐπὶ ἐπιμελείᾳ καὶ ἀρετῇ, βραβεύεται μετὰ προηγούμενον διαγωνισμόν, λαμβάνουσα τὸ Ῥάλλειον χιλιόδραχμον βραβεῖον. Ἡ ἐφέτος δὲ τυχοῦσα τοῦ ἐπιζήλου τούτου βραβεῖου Καλλιόπη Σαγιᾶ εἶνε ἐκ Πατρῶν

πατρὸς συμβολαιογράφου, ἐτῶν 16, φυσιογνωμίας συμπαθοῦς καὶ ὑποδιδάσκουσης τὸ ἐμβριθὲς καὶ φιλόπονον τῆς νικηφόρου νεανίδος. Ὁ διαγωνισμὸς ἐγένετο ἐπὶ τῶν ἐξῆς: Πρόχειρος ἐξήγησις ἐκ τοῦ Ἰσοκράτους μετὰ τεχνολογικῶν καὶ συντακτικῶν παρατηρήσεων καὶ ἐκθεσις: Τίνα τὰ καθήκοντα τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα καὶ τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς. Ἡ ἐπιτυχὴς διεξαγωγὴ τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ μάλιστα τῆς ἐκθέσεως ἐκίνησε τὸν θαυμασμόν τῶν καθηγητῶν καὶ πάντων τῶν ἀναγνόντων αὐτήν. Συγκινητικὴ δὲ σφόδρα ἦτο ἡ σκηνὴ καθ' ἣν, ἐν μέσῳ τῆς αἰθούσης τοῦ Ἀρσακείου, μεστῆς πλήθους πολλοῦ, ἀντήχησε τὸ ὄνομα Καλλιόπῃ Σαγιᾶ. Ἀφ' ἐνὸς μὲν αἱ ὁμόθυμοι χειροκροτήσεις ἐκ τε τῶν θεατῶν καὶ τῶν διδασκαλιστῶν καὶ μαθητῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ θεὰ τῆς βραβεύσεως, μὴ δυναμένης ἐκ τῆς ὑπερβαλλούσης συγκινήσεως νὰ κατέλθῃ τῶν βαθμίδων ὅπου ἴσταντο αἱ μαθήτρια.

Οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες εὐλόγως σεμνύνονται ἐπὶ τῷ μόνῳ ἐν τῇ Ἀνατολῇ Παρθεναγωγείῳ, ὅπερ ἀθορύβως καὶ μόνον εἰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεις στηριζόμενον συντελεῖ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ γυναικείου φύλου, οὐ μόνον εἰς τὰ γράμματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀρετάς, αἵτινες ὀφείλουσι νὰ κοσμήσῃ τὴν γυναῖκα εἴτε ὡς δέσποιναν τοῦ οἴκου καὶ μητέρα, εἴτε ὡς διδασκάλισσαν. Κεῖ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἄλλως, ἀφ' οὗ ἀριστα κυδερνᾶται. Καθίδρυμα διοικούμενον ὑπὸ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὁποῖον τὸ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρείας, διευθυνόμενον δὲ ὑπὸ κυρίας ὁποῖαι ἡ διευθύντρια κ. Ἰωάννα Κλέβε καὶ ἡ ὑποδιευθύντρια κ. Μπαμπέττα Χάουκολ, ἔχον διδασκαλίσσας καὶ καθηγητὰς ἀρίστους, ἐπὶ πᾶσι δὲ εὐτυχῆσαν νὰ ἔχῃ ἐπὶ στήν ἐμπειρότατον καὶ παιδαγωγικώτατον, τὸν ἀκοίμῃτον Ἀργὸν σεβαστὸν κ. Βιώνην, καθίδρυμα τοιοῦτον, λέγομεν, πάντως περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἶνε ἀξίον τῆς ἀγάπης παντὸς φιλομούσου.

Φ.

Τουφεκισμὸς Πανίτσα

Καταχωρίσαντες ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τὴν εἰκόνα τοῦ βουλγάρου ταγματάρχου Πανίτσα, συμπληρούμεν σήμερον τὰ κατ' αὐτὸν διὰ τῆς εἰκόνης τῆς παριστάσεως αὐτὸν τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὁ ἱερεὺς δίδει αὐτῷ τὰς τελευταίας παρηγορίας, ἐνισχύων αὐτόν εἰς τὸν ἐπικείμενον θάνατον. Ἀξιολύπητος ἡ θέσις τοῦ ἀνδρός, ὅστις μέχρι τῆς ὑστάτης στιγμῆς ἠλπίζεν ὅτι θὰ μεταβλῇ ἡ ποινὴ εἰς ἐξορίαν, διότι οὐδὲ τὴν οἰκογένειάν του ἐπέτρεψαν εἰς αὐτόν νὰ ἴδῃ καὶ δώσῃ εἰς αὐτὴν τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν.

Ἡ μετριοφροσύνη εἶνε εἰς τὴν ἀρετὴν ὅτι αἱ σκιά εἰς τὰ πρόσωπα τῆς εἰκόνης, ἐνδυναμώνει καὶ ἀναδεικνύει αὐτήν.

Αἱ μεγάλαι λύπαι εἶνε σπάνιαι καὶ δὲν τας αἰσθάνεται ὅστις θέλει.